

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/56927 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 16 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 april 2007, verzonden op 18 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

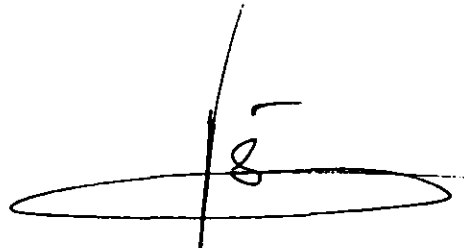
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 augustus 2007

348-553.

Verzonden: 14 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop to the right of the intersection.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/56927

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 16 april 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Togolese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. C.M. da Cunha, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M.K. Frijters, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 22 november 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 26 november 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 19 december 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 31 januari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is afkomstig uit _____, Togo. In november 2001 is eiser, terwijl hij op straat kranten aan het verkopen was, door vier soldaten van het regeringsleger gearresteerd. Eiser heeft ongeveer twee maanden gevangen gezeten in Kamp Vier. Eiser is tijdens zijn gevangenschap mishandeld. Op een dag is hij ontsnapt doordat hij door een soldaat en

een onbekende persoon uit de gevangenis werd meegenomen en met de auto naar een boot gebracht. Met deze boot is eiser op 2 november 2001 Nederland ingereisd.

- 2.3 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, reisroute en asielrelaas, in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Verweerder overweegt dat eiser een gevaar voor de openbare orde vormt in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw. Verweerder overweegt voorts dat eiser dusdanig vage, summiere en bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd, dat zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Nu het asielrelaas ongeloofwaardig is, kan aan eiser geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.4 In beroep heeft eiser hiertegen het volgende aangevoerd. Eiser bezat in het land van herkomst geen documenten die zijn identiteit en nationaliteit aantonen. Eiser is naar Nederland gereisd als verstekeling aan boord van een schip en verbleef gedurende de reis opgesloten in een kamertje. Onder de geschetste omstandigheden is het ontbreken van identiteits-, nationaliteits- en reisdocumenten niet aan eiser toe te rekenen. Evenmin mag eiser verweten worden dat hij onvoldoende zou hebben meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Verweerder heeft dan ook ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw tegengeworpen. Voorts heeft verweerder ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw tegengeworpen. Eiser is in hoger beroep een werkstraf opgelegd. Dit wijst erop dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan een niet als ernstig te kwalificeren misdrijf. Tot slot is het relaas van eiser geloofwaardig. Het relaas van eiser bevat niet dusdanig vage, summiere en bevreemdingwekkende verklaringen dat van het relaas geen positieve overtuigingskracht zou uitgaan.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw genoemde omstandigheden betrokken.
- 2.7 Uit paragraaf 2 van het bestreden besluit blijkt dat verweerder artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw aan het bestreden besluit ten grondslag legt. Ter zitting heeft verweerder betoogd dat uit de verwijzing in het bestreden besluit naar het voornemen blijkt dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw eveneens aan eiser tegengeworpen wordt. Het voornemen vermeldt in paragraaf 2 echter slechts dat artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw aan eiser wordt tegengeworpen. Aldus kan uit het bestreden besluit, ondanks de verwijzing naar het voornemen, niet duidelijk worden opgemaakt dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw eveneens aan eiser wordt tegengeworpen. Derhalve staat in de onderhavige zaak slechts ter beoordeling of verweerder artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

-
- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.9 Niet in geschil is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas. Volgens eiser is dat echter niet aan hem toe te rekenen. Ten aanzien van het ontbreken van reis- en identiteitspapieren heeft eiser verklaard dat hij deze nimmer in zijn bezit heeft gehad. Verweerder had hierop, in overeenstemming met zijn in C1/5.8.3. Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) vastgelegde beleid, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, dienen te onderzoeken of de verklaringen van eiser hieromtrent consistent en geloofwaardig zijn en of de verklaringen overeenkomen met hetgeen overigens bekend is. Blijkens C1/5.8.3. Vc, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, betreft "hetgeen overigens bekend is" bij het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten onder meer de situatie in het land van herkomst, bijvoorbeeld of er überhaupt identiteits- of nationaliteitsdocumenten worden verstrekt, en of het gevaarlijk kan zijn dergelijke documenten aan te vragen. Verweerder heeft evenwel niets overwogen ten aanzien van de mogelijkheid dat eiser nimmer identiteits- of nationaliteitspapieren in zijn bezit heeft gehad. Daarnaast is het in overeenstemming met het asielrelaas van eiser dat hij niet de tijd heeft kunnen nemen om voor zijn vertrek alsnog identiteits- of nationaliteitspapieren aan te vragen. Hij stelt immers uit de gevangenis te zijn ontsnapt en als verstekeling het land uit te zijn gevlucht. In dit licht heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank zonder nadere motivering niet in redelijkheid kunnen overwegen dat de verklaring van eiser ten aanzien van het ontbreken van reis- en identiteitspapieren als "volstrekt onvoldoende" van de hand dient te worden gewezen. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid niet aan eiser kunnen tegenwerpen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten die zijn nationaliteit en identiteit kunnen staven niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.10 Eiser heeft echter evenmin reisdocumenten of indicatief bewijs ten aanzien van de reis overgelegd. In hoofdstuk C1/5.8.3 Vc, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, is met betrekking tot de beoordeling van de toerekenbaarheid van het niet beschikken door de vreemdeling over documenten inzake zijn reis onder meer het volgende opgenomen. In het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen. Verklaringen die inhouden dat een asielzoeker geen documenten heeft én niets meer weet van de reis zijn niet geloofwaardig. Het is aan de asielzoeker om aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk op een dergelijke wijze heeft gereisd. Dit bewijs kan alsnog worden geleverd door consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reis (nauwkeurige omschrijving vervoermiddel en verloop van de reis).
- 2.11 Eiser heeft aan verweerder geen informatie kunnen verschaffen over eenvoudige zaken zoals de kleuren van het schip waarmee hij reisde en de vraag of het schip rechtstreeks naar Nederland reisde of havens aandeed. Van eiser mocht worden verwacht dat hij

deze vragen zou kunnen beantwoorden. Hij heeft ten aanzien van zijn reis alleen vage en summiere verklaringen afgelegd. Verweerder heeft dan ook, conform het door hem gevoerde beleid, aan eiser kunnen tegenwerpen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat niet aan hem is toe te rekenen dat hij geen documenten of indicatieve bescheiden heeft overgelegd van zijn reisroute.

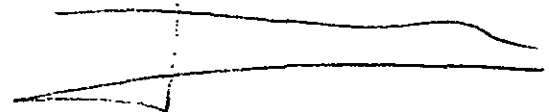
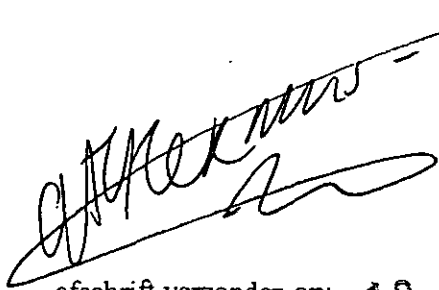
- 2.12 Aldus heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen. Dit brengt met zich dat, conform het in C1/3.2.3 Vc weergegeven beleid van verweerder, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, op eiser een zwaardere bewijslast rust ten aanzien van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Indien artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw, niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.13 Op basis van de door verweerder in het voornemen geconstateerde tegenstrijdigheden in het relaas van eiser, waarnaar het bestreden besluit verwijst, heeft verweerder in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat het relaas ongeloofwaardig is en positieve overtuigingskracht ontbeert. Aldus heeft verweerder terecht geconcludeerd dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hetgeen eiser op dit punt in beroep en ter zitting heeft aangevoerd, is onvoldoende concreet om te kunnen leiden tot een andere conclusie.
- 2.14 Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.
- 2.15 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. **Beslissing**

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. de Vreese-Rood, voorzitter, en mrs. J.P. Smit en J.C.M. Swinkels, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 16 april 2007, in tegenwoordigheid van drs. A.F. Hermus-Zoetmulder als griffier.

afschrift verzonden op: 18 APR. 2007

Coll: *ATD*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Versluitend afschrift *ATD*
Bijz. naar van de rechtbank te 's-Gravenhage

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER POST EN PER FAX: 070 - 36 51 380

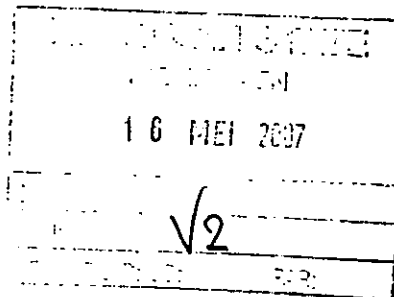
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Postbus 16113

2500 BC DEN HAAG

Onze referentie: 018093 AL

Amsterdam, 15 mei 2007

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt*
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwerse
mr K.E. Geertsema
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

mr H.M. Brink**

* tevens mediator
** in samenwerking met

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

APPELSCHRIFT

Hierbij verklaar ik, A.M.J.M. Louwerse, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem van 16 april 2007, verzonden op 18 april 2007, AWB 05/56927, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte.

Appellant en belanghebbende is geboren op van
Togolese nationaliteit, IND-nummer 0111.22.8031, wonende te aan de

Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 28/30 te Amsterdam
(1012 LJ), ten kantore van A.M.J.M. Louwerse.

Appellant heeft op 22 november 2001 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 23 november 2005 heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen (na een eerdere afwijzing die weer is ingetrokken). Bij beslissing van 16 april 2007, verzonden op 18 april 2007, heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Appellant kan zich niet verenigen met de genoemde beslissing van de rechtbank en komt daarom tegen deze beslissing in hoger beroep. Voor de

Hamerslag van Haren

Advocaten

kosten van de rechtsbijstand is een toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam.

Appellant verzoekt om in de gelegenheid te worden gesteld om een mondelinge toelichting te geven op het hoger beroepschrift.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.10, 2.11 en 2.12

Toelichting:

In de eerdere beschikking van 26 november 2002 is de aanvraag alleen afgewezen op grond van art. 31 lid 1 Vw; art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw is niet tegengeworpen in deze beschikking. Aangezien art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw imperatief voorschrijft dat bij het onderzoek naar de aanvraag een onderzoek naar de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten wordt betrokken, moet worden aangenomen dat er bij de totstandkoming van de beschikking van 26 november 2002 wel is getoetst aan art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw. Nu deze bepaling niet is tegengeworpen in de beschikking van 26 november 2002, houdt de beschikking van 26 november 2002 mede de conclusie van verweerder in dat er geen sprake is van het toerekenbaar ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten. Op 21 april 2004 is de beschikking van 26 november 2002 ingetrokken. Appellant heeft zijn beroep tegen de beschikking van 26 november 2002 gehandhaafd. De rechtbank heeft het beroep bij uitspraak van 19 mei 2004, AWB 02/95323 niet-ontvankelijk verklaard vanwege een gebrek aan procesbelang omdat de beschikking was ingetrokken. Primair is appellant van mening dat hiermee in rechte vast is komen te staan dat er geen sprake was van het toerekenbaar ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten en dat art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw niet werd tegengeworpen.

Subsidiair is appellant van mening dat het onder deze omstandigheden in strijd was met het vertrouwensbeginsel om art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw alsnog tegen te werpen in de beschikking van 23 november 2005, nu er ten opzichte van de beschikking van 26 no-

Hamerslag van Haren

Advocaten

vember 2002 geen sprake was van nieuw bekend geworden feiten en omstandigheden op het punt van het ontbreken van documenten.

Voorts is de uitspraak van de rechtbank innerlijk tegenstrijdig en daarmee niet naar behoren gemotiveerd. Immers, in r.o. 2.9 overweegt de rechtbank nog dat volgens het beleid verweerder moest onderzoeken of de verklaringen van appellant dat hij nooit in het bezit is geweest van reisdocumenten consistent en geloofwaardig zijn, en dat verweerder evenwel niets heeft overwogen ten aanzien van de mogelijkheid dat appellant nooit documenten in zijn bezit heeft gehad. De rechtbank overweegt: *“In dit licht heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank zonder nadere motivering niet in redelijkheid kunnen overwegen dat de verklaring van eiser ten aanzien van het ontbreken van reis- en identiteitspapieren als ‘volstrekt onvoldoende’ van de hand dient te worden gewezen”*. Als de Minister niet in hoger beroep gaat tegen de uitspraak van de rechtbank en / of geen grief richt tegen het gestelde in r.o. 2.9, dan staat daarmee in rechte vast dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen overwegen dat de verklaring van appellant ten aanzien van het ontbreken van reisdocumenten als ‘volstrekt onvoldoende’ van de hand dient te worden gewezen.

Daarnaast heeft de rechtbank art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw verkeerd uitgelegd. Waar de tekst van een wettelijke bepaling duidelijk is, is voor de uitleg ervan de tekst bepalend. Volgens de tekst van art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw wordt bij de beoordeling van de aanvraag betrokken of de asielzoeker toerekenbaar niet over reisdocumenten beschikt. Als het feit dat de vreemdeling geen reisdocumenten heeft, niet toerekenbaar is, dan kan art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw niet worden tegengeworpen. Voor de vraag of het ontbreken van documenten toerekenbaar is, zijn de verklaringen van de asielzoeker over de redenen van het ontbreken van reisdocumenten van belang. Eiser heeft onweersproken gesteld dat hij nooit in het bezit is geweest van reisdocumenten omdat hij als verstekeling aan boord van een schip verbleef en gedurende de reis opgesloten was in een kamertje. Appellant heeft hiermee consistente en geloofwaardige verklaringen afgelegd over de redenen van het ontbreken van reisdocumenten. Het ontbreken van reisdocumenten is dan ook niet

Hamerslag van Haren

Advocaten

toerekenbaar, zoals de rechtbank reeds in r.o. 2.9 heeft overwogen en zoals verweerder reeds in de beschikking van 26 november 2002 als standpunt heeft ingenomen.

Voor de vraag naar de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten zijn zaken zoals de kleuren van het schip, de vlag waarmee het schip reisde en de vraag of het schip rechtstreeks naar Nederland reisde of havens aandeed niet van belang. Art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw kent alleen belang toe aan de vraag of het ontbreken van documenten toerekenbaar is, maar niet aan verklaringen over hoe het vervoermiddel eruit zag en dergelijke. Is, zoals in de onderhavige zaak, vastgesteld dat het ontbreken van reisdocumenten niet toerekenbaar is, dan is de bepaling niet van toepassing en komt men niet meer toe aan de vraag naar de verklaringen over de reisroute.

Art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw is gezien het voorgaande ten onrechte toepasselijk geacht. Er hoefde van het asielrelaas dan ook geen positieve overtuigingskracht uit te gaan.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.13

Toelichting:

Primair: De rechtbank heeft een onjuist toetsingskader aangelegd. Het relaas hoefde geen positieve overtuigingskracht te hebben nu art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw ten onrechte is tegengeworpen. Grief 1 en de toelichting daarop worden als hier herhaald en ingelast beschouwd.

In het bestreden besluit wordt niet gesteld dat en gemotiveerd waarom het asielrelaas niet op hoofdlijnen consistent zou zijn. De rechtbank had het bestreden besluit dan ook behoren te vernietigen omdat niet wordt bestreden dat het relaas op hoofdlijnen consistent is en derhalve de geloofwaardigheid van het relaas niet wordt bestreden in het besluit, althans de rechtbank had het besluit behoren te vernietigen omdat er sprake is van motiveeringsgebreken.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Subsidiar: De uitspraak van de rechtbank is onvoldoende gemotiveerd nu er in het geheel niet inhoudelijk wordt ingegaan op de aangevoerde beroepsgronden waarin uitgebreid gemotiveerd is betoogd dat en waarom de stelling in de beschikking dat het asielrelaas positieve overtuigingkracht zou ontberen onvoldoende is gemotiveerd en niet is gebaseerd op een zorgvuldig onderzoek naar de relevante feiten en omstandigheden, zie de gronden van 16 januari 2006, pagina 2 en 3 waarvan de inhoud als hier herhaald en ingelast wordt beschouwd. Immers, de rechtbank stelt enkel dat hetgeen eiser op dit punt in beroep en ter zitting heeft aangevoerd onvoldoende concreet is om te kunnen leiden tot een andere conclusie dan genoemd in het voornemen, maar licht op geen enkele wijze toe waarom dat volgens de rechtbank het geval is. De rechtbank hoeft weliswaar niet altijd op elke aangevoerde beroepsgrond in te gaan, maar hier betreft het beroepsgronden die de kern van het betoog van appellant bevatten en de rechtbank gaat op geen enkel punt inhoudelijk in. In zo'n geval mag tenminste wel enige inhoudelijk reactie van de rechtbank worden verwacht.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.14, 2.15 en 3

Toelichting:

Gezien het voorgaande had de rechtbank het beroep gegrond behoren te verklaren en verweerder in de proceskosten behoren te veroordelen.

Petitum

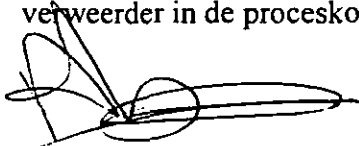
Verzocht wordt om

- het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 16 april 2007, verzonden op 18 april 2007, te vernietigen,
- de beschikking van de Staatssecretaris / Minister van 23 november 2005 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en

Hamerslag van Haren

Advocaten

- verweerder in de proceskosten te veroordelen.

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.

A.M.J.M. Louwerse